

Betraktelse inför Tacksägelsedagen

Maria Johnsson, komminister i Glöstorps och Tuve församling, delar med sig av sina tankar. Evangelietexten för Tacksägelsedagen, hämtad ur Lukasevangeliet 19:37-40 finns utskriven i sin helhet på ordningen för gudstjänst i hemmet.

Ibland är själva livet en enda lovsång; ibland hörs tonerna bara svagt. Ibland sträcker världen sina händer mot himlen i klagosång och rop på hjälp; ibland är det alldeles tyst. Men lovsången, den finns där ändå. Den vittnar om Guds kraft och Jesus närvaro, då som nu. Godheten vi fått av Gud kan inte tystas – den gör livet möjligt.

När Jesus rider in i Jerusalem på en åsna, som Sakarja förutsett,¹ jublar folket: äntligen, Messias! Fariséerna oroas inför påskens folkhopar. Jesus tar plats. Han vet vem han är och vilken uppgift Gud gett honom. Han backar inte, tystnar inte och tystar ingen, tvärtom: då ropar stenarna! En konsekvensbeskrivning: hindra inte lovsången till Gud - den är starkare än allt. Profeten Habakkuk använder Guds ord om ropande stenar och svarande bjälklag som en bild av totalt motstånd mot maktmissbruk. Guds kraft och vår tacksamhet kan försätta berg. Lovsången, tacket till Gud som sänt Jesus till jorden, är av Gud och kan aldrig tystas. Så som gröda till varje pris söker vatten och ljus för att växa, så ger vi och tar emot godhet. Självaste stenarna står beredda att sjunga denna livets kampsång, Jesus Kristus till ära. På tacksägelsedagen, ursprungligen en bönedag och traditionellt ett tack för skörden, tackar vi för allt Gud ger.

Tacksamhet lyfter blicken. Kanske ser vi Guds gåvors rikedom och hur visheten ger oss insikt, ”hon som med sin konst har format allt.”² Kanske börjar Guds lov sjunga i våra hjärtan.³ Tacket rotar oss vid jorden, öppnar oss för omvärlden och vidgar vårt inre till himlen. Nattens visade tack och dagens tysta blir toner i den eviga lovsången genom tid och rum. En lovsång till Gud för stora under och allt gott i vardagen. Självaste stenarna kan vittna.

Jesus ska snart gråta över Jerusalem, på vägen till död och uppståndelsen som ger oss liv. Lammet är värdigt lovsången, som det står i Uppenbarelseboken:

Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet och allt som finns där hörde jag säga: Den som sitter på tronen, honom och Lammet tillhör lovsången och äran och härligheten och väldet i evigheters evighet.⁴

¹ Matt 21:5, Sak 9:9

² Salomos vishet, Vish7:22

³ Kol 3:16

⁴ Upp 5:12-13

Annars ropar stenarna. Denna tacksägelsedag, även kyrkosångens dag, i pandemins år, stämmer vi in: "Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn."

Vi ber med psalm 702: Gud, låt våra liv bli till en lovsång till dig, där var ton skall en hyllning till dig bära. Amen.